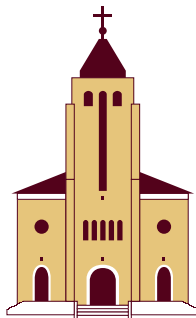

MUSTÁRMAG

Budapest-Pestszentlőrinc-Szemeretelepi Szent István Király Plébánia

ALAPÍTVÁ: 1992 • 2021/3. SZÁM • JÚNIUS 6.

ÜZENET ÚRNAPJÁN

Pár hete ünnepeltük Pünkösöd ünnepét. Megünnepeltük anyaszentegyházunk születését, amely megkapta a Szentlélek ajándékát, gyümölcseit. Aki ebben a közösségben születik víz és lélek által, ugyanazokat az ajándékokat és a Szentlélek gyümölcseit élvezheti. Az elmúlt vasárnap alkalmával megünnepeltük hitünk forrását, a Szentháromság ünnepét is. A Szentháromság Istenben élünk, mozgunk és vagyunk. Kereszttségünk révén az Isten Atya gyermekévé, Jézus Krisztus testvérévé és a Szentlélek templomává válunk. Ezen a napon, amikor megkapjuk ezt a Mustármagot, Jézus testét és véréát ünnepeljük, a Szentháromság második személyét és az Istent, aki testet öltött „és közöttünk lakozik”.

Ez az ünnep évről évre emlékeztet bennünket, mennyire fontos a legszentebb Eucharisztia az egyház életében és minden egyes tagjának életében. Milyen hihetetlenül áldottak vagyunk azért, hogy részt vehetünk a szentmise szentáldozatában, és magunkhoz vehetjük Urunkat, Jézus Krisztust, az Ő valóságos testét és véréát, lelkét és istenségét az Oltáriszentségben! Ténylegesen nem létezik nagyobb áldás számunkra, Isten zarándokló népe számára, akik az égi örök lakoma felé vezető úton, amelynek előképe és ígérete az Eucharisztia. A Katolikus Egyház Katekizmusának 1374. bekezdésében olvashatjuk: Az Eucharisztia legszentebb szentségében „*a mi Urunk, Jézus Krisztus teste és vére, emberi lelkével és istenségével együtt, azaz az egész Krisztus IGAZÁN, VALÓSÁGOSAN és SZUBSZTANCIÁLISAN van jelen.*” Ő, aki valóban jelen van az Eucharishtiában, a világ végéig velünk van. Ő Emmanuel (Isten velünk). Jézus az életünk alapja. Rá kell építenünk lelki házunk alapjait. Ha készek vagyunk engedelmeskedni tanításainak, akkor biztosan képesek leszünk rá építeni életünket, családjunkat.

(folytatás a 3. oldalon)

ÚJ VISSZASZÁMLÁLÁS

52. NEMZETKÖZI EUCHARISZTIKUS KONGRESSZUS

Kevesebb, mint 100 nap van hátra a budapesti Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusig

A NEK honlapján – iec2020.hu – olvasható a következő felhívás: „Átböngészted már a programokat? Eldöntötted, hogy szeretnéd hallani Bójte Csabát, a golyóálló bíborost vagy a többi nagyszerű előadót? Ott akarsz lenni a Ferenc pápa által celebrált szentmisén, ki nem hagynád az újabb Forráspontot? Akkor ideje regisztrálnod! [...] Ajánlott a regisztráció a következő eseményekre: Kossuth téri szentmise körmenettel szeptember 11-én, szombaton 17 órától, valamint a záró szentmise vasárnap a Hősök terén.”

A regisztrációra az iec2020.hu weboldal a következő lehetőségeket ajánlja fel:

Minden információ megtalálható a szintén itt elérhető videóban is. Biztatunk minden kedves Testvérünket a regisztrációra!

ÖNKÉNTESSÉG

A kongresszus időszakában a rendezők önkéntesek segítségére is számítanak, akiktől minimum 4 nap (műszak) vállalását kéri a kongresszuson, a hozzá tartozó kiegészítő eseményeken és azok próba napjain (egy műszak naponta 8 óra elfoglaltságot jelent). Olyan elkötelezett önkéntesek jelentkezését várják, akik a rendezvény teljes ideje alatt is tudnak segíteni. Pihenőnapot természetesen biztosítanak számukra.

Önkéntesnek is a honlapon jelentkezhetnek mindazok, akik kedvet éreznek erre

52.
NEMZETKÖZI
EUCHARISZTIKUS
KONGRESSZUS
BUDAPEST 2021.
szeptember 5–12.

“Minden forrásom
belőled fakad!” Zsolt 87:7

a szolgálatra, és szívesen áldoznak erre négy napot az életükből. Egészen biztos vagyok benne, hogy életre szóló élményekben lesz részük.

KEK 1380

„Az Egyháznak és a világnak nagyon szükségére van az Eucharisztia tiszteletére. A szeretet e szentségében Jézus vár bennünket. Ne sajnáljuk az időt, hogy találkozzunk vele az imáadásban, a hittel teljes szemlélődésben, készen a világ bűneinek és jogtalanságainak engesztelésére. Soha ne szűnjön meg a mi imáadásunk.”

Végezetül ismét egy az Oltáriszentségről szóló egyházi éneket adunk közre: Aquinói Szent Tamás imáját Babits Mihály fordította:

AQUINÓI SZENT TAMÁS ÉNEKE KRISZTUS TESTÉRŐL

*Imádlak áhitattal, Isten: rejtelem,
aki e jelekben titkon vagy jelen.
Néked egész szívem átadja magát,
mert Téged szemlélve elveszti magát.*

*Szem, ízlés, tapintás megcsalódhatik:
de a hallás Rólad hittel biztosít.*

*Hiszem, amit hinni Isten fia szab:
igédnél, Igazság, mi van igazabb?*

*Isten-volta rejtve volt a keresztfán;
itt ember-arcát is rejtí e talány.
De én mindakettőt hiszem, s vallhatom,
kérve amit kért a bűnbánó lator.*

*Sebeid Tamásként látnom nem lehet,
mégis Istenemnek vallak Tégedet.
Hadd hogy egyre jobban hinni tudjalak,
Tebenned reméljek, Téged vágyjalak.*

*Isten halálára emlékeztető
eleven kenyér és embert éltető,
add hogy éljen lelkem Belőled csupán
s jóízét Tebenned ne veszítse szám.*

*Kegyess pelikánom, uram Jézusom,
szennyess vagyok, szennyem véreddel mosom,
melyből elég volna egy csepp hullni rá
világ minden bűnét meggyógyítaná.*

*Jézus, kit titokba fedve látlak itt,
mikor lesz, hogy szomjas vágyam jóllakik,
hogy majd fátyol nélkül nézve arcodat
leljem szent fényedben boldogságomat?*

A www.iec2020.hu és a www.magyarokurir.hu
honlapokat forrásként felhasználva össze-
állította: **D-P. Cs.**

A világ legtöbb nemzete még mindig a Corona-járvány szorításában van, és nagy küzdelmekkel kell szembenézniük. Láthatjuk a hányattatott emberi sorsokat a közösségi médián keresztül, és együttérzünk ezekkel az emberekkel. Imádkozunk értük! Így fejezhetjük ki legjobban a velük való szolidaritásunkat. Az embertársunkért mondott imával tudunk a leghatékonyabban jótékonykodni. Így tápláljuk az emberiséget és így adjuk át Jézus szeretetét, ahogyan ő maga is megosztotta velünk testét és vérért

Hálás szívvel mondjunk köszönetet Istennek, aki megáldotta az összes diákokat és oktatókat az elmúlt tanév során. Isten segítse őket a bölcsesség és a tudás növekedésében.

Mahimai Raj Anthony atya

JÚNIUS

Június hagyományos magyar neve *Szent Iván hava*. A hónap jeles szentje **Szír Szent Efrém** diakónus, egyházatya.

Efrém korának egyháza hatalmas ellenfelekkel állt szemben: az antik pogányság már hanyatlóban volt, de még egyáltalán nem tűnt el, sőt Hitehagyó Julianus császár idejében (361–363) még egyszer megmutatta hatalmát. A gnózis számos híve élt Edessza környékén és az egyházban színre lépett az arianizmus is. Egyes buzgó misszionáriusok pedig a manicheizmust kezdték terjeszteni, mely a szomszédos Perzsiában alakult ki. Mani többnyire szír nyelven írt, melyet Efrém honfitársai könnyedén megértettek.

Ugyanabban az időben elkezdődött határháború folyt Róma és a perzsa birodalom között. E háborúk folyamán Efrém hazája, Niszibisz több ostromot is elszenvedett, s 363-ban Julianus veresége után, a perzsák kezébe került. Ez Efrém életében is fordulatot hozott.

Efrém 306-ban a mezopotámiai Niszibiszben született, mely ekkor a Római Birodalom erős és fontos határerődítménye volt. Szülei keresztények voltak, és őt is kereszténynek nevelték, de csak tizennyolc éves korában keresztelték meg. Püspökei nagy hatással voltak rá. Hamarosan a niszibiszi

iskola ünnepe lett tanára. Itt elsősorban a Szentírás tanulmányozásával foglalkoztak. Ebben az időben a perzsák háromszor ostromolták meg a várost. Ez nem kedvezett a nyugodt alkotómunkának. A városnak ősi keresztény múltja volt. Az ottani arám dialektusban alakult ki a szír irodalom,

melynek alapítója és legjelentősebb képviselője Efrém volt.

Edesszában eleinte remeteként egy távoli sziklabarlangban élt, de nemsokára tanítani kezdett az edesszai iskolában. Nagyra becsülték jámborságáért és tudományáért, de leginkább költői tehetségéért. A pusztító éhínség idején élelmiszerosztást vállalt a szegények között. De a megfeszített munka úgy kimerítette erőit,

hogy egy hónappal azután amikor visszatért barlangjába, meghalt.

Efrém legfontosabb feladatának a szentíráskutatást tartotta, munkássága a szír irodalom legjelentősebb alakjává tette. Irodalmi hagyatéka terjedelménél fogva is tiszteletre méltó, főként ha figyelembe vesszük, milyen nyugtalan időkben alkotott. Művei részben szír eredetiben, részben örmény, görög és latin fordításokban maradtak ránk.

Az igaz hitet a Szentírásra támaszkodva magyarázza, számos költeményben és prózai írásban harcol a tévtanok ellen. Világo-

san állást foglalt a mozgalmas kor minden fontos vallásos kérdésében.

Sok költeménye azonban nemcsak a hitvédelmet szolgálta, hanem az igazhitűek oktatását és az istentisztelet ékességét is. Számos éneke ma is megtalálható a szír liturgiában. Költői szépségük és teológiai tartalmuk miatt igen nagy a tekintélyük.

Efrém korában a szír egyház még nem vált le az egyetemes egyházzól. Efrémet az ortodox és a katolikus egyház egyaránt magáénak vallja.

Miután Efrém átköltözött Edesszába és remeteként a hegyek között élt, hamarosan sok ember özönlött hozzá. Csöndre és ma-

gányra vágyott, ezért ki akart térni előlük, és még jobban elrejtőzni. Már útnak eredt, amikor, mint mondják, egy angyal állt elébe, és így szólt: – Hová menekülsz Efrém?

– A világtól menekülsz – válaszolta –, mert méltatlan és tehetetlen vagyok.

Az angyal azonban visszafordult e szavakkal: *Senki sem azért gyűjt világosságot, hogy véka alá rejtse, hanem hogy tartóra helyezze és mindenki lássa.* Akkor fölismerte, hogy Isten világosságul rendelte, hogy sokaknak utat mutasson az égbe.

Forrásmű: Szentek élete, SZIT, Budapest 2009.

N. K. E.

ANYAKÖNYVI ADATOK

TEMETÉSEK

† **Zsigár Antal Sándor**

születési év: 1952

temetés ideje: 2021. április 6.

† **Garics Árpádné (Szalkai Franciska)**

születési év: 1935

temetés ideje: 2021. április 14.

† **Perger Béláné (Burján Mária)**

születési év: 1936

temetés ideje: 2021. április 16.

† **Domokos Sándorné**

(**Tevesz Zsuzsanna**)

születési év: 1944

temetés ideje: 2021. április 19.

† **Tömböly Sándorné (Németh Mária)**

születési év: 1936

temetés ideje: 2021. április 28.

† **Dancs Gézáné (Szűcs Amália)**

születési év: 1925

temetés ideje: 2021. április 30.

† **Nikovics Károlyné**

(**Tőke Zsuzsanna Rozália**)

születési év: 1951

temetés ideje: 2021. április 30.

† **Baldavári Dezsőné**

(**Balázs-Bakó Etelka**)

születési év: 1935

temetés ideje: 2021. május 5.

† **Víg Antalné (Borsos Rozália)**

születési év: 1933

temetés ideje: 2021. május 7.

† **Virányi Ferenc**

születési év: 1965

temetés ideje: 2021. május 7.

† **Tóth József Károly**

születési év: 1938

temetés ideje: 2021. május 11.

† **Bányai Károly**

születési év: 1967

temetés ideje: 2021. május 12.

† **Valentin Józsefné (Pistik Zsuzsanna)**

születési év: 1965

temetés ideje: 2021. május 19.

† **Végh Ferenc**

születési év: 1942

temetés ideje: 2021. június 2.

AZ IFIK BUDAPESTEN BICIKLIZTEK

2021. április 17.

Április 17-re biciklitúrát szerveztünk. Túránk a plébániáról indult, ahonnan Soroksárra mentünk. Itt egy kicsit megpihentünk, majd a Duna mentén folytattuk az utunkat, ami bevitt egészen a városba. Mivel szombat lévén a rakpart el volt zárva az autósok elől, nagyon kellemes volt ezen a részen biciklizni, nem is beszélve a szép kilátásról.

Egészen a Római partig mentünk, ahol a Duna mellett elfogyasztottuk az ebédünket, majd a Megyeri hídon át a Naplás-tóig tekertünk, ahol egy kicsit megálltunk pihenni. Innen már csak viszonylag kevés táv volt hátra a kiindulási helyünkig, a plébániáig, így azt az utat már egyhuzamban tettük meg.

A program elég rendhagyóra sikeredett, mivel nagyon kevesen voltunk és különböző elfoglaltságok miatt útközben is mindig

változott a létszám: hol elment valaki, hol jött. Ennek ellenére úgy gondolom, hogy nagyon jól sikerült a biciklizés, jó volt újra személyesen is találkozni, és beszélgetni a többiekkel, hiszen mostanság erre sajnos csak ritkán van alkalom. Remélem, legközelebb is ilyen jó programon vehetünk majd részt.

Köszönjük a szervezést Viola Zsoltnak és Bodó Marcinak. **B. D.**

SÜTEMÉNY-GYŰJTÉS COVID-OSZTÁLYOK DOLGOZÓINAK

Szemeretelep, 2021. május 9. és 16.

A Covid-járvány nemcsak negatív élményeket hozott magával, mint félelem, korlátozások, karantén, maszkviselés, tesztelések, betegség, aggodás családtagért, barátért, ismerősért stb. Hozott rengeteg pozitív élményt is. Megtanultunk sok mindenről lemondani, volt időnk csendben lenni, több időt tölteni a családi körben.

Mindemellett hangsúlyos pozitív élmény, egyben megrendítő, felemelő és lelkesítő

példa volt a Covid-ellátást végző egészségügyi dolgozók bátor, nem egy esetben hősiesség kockázat- és áldozatvállalása. Mindnyájan láttuk, hogy néha emberi elképzelést felülmúló terhelésnek voltak kitéve. Sokan nem is tudják, hogy mennyi munka volt ezen felül például az oltóanyagok fogadása, elosztása, hűtött szállítás, hűtött oltóköz-

pontok speciális feltételeinek gyors megteremtése terén, és sorolhatnánk még tovább. Hány ember dolgozott látthatatlanul, éjt nappallá téve, szabadnapot, ünnepnapokat feláldozva a járvánnyal való küzdelemben. Ennek köszönhető,

hogy ma már nincs szükség a karanténra, lehet találkozni, szentmisére járni, újra indulhatott az oktatás, és szabad térben nem kell már maszkot viselni.

Plébániaközösségünk jelét kívánta adni hálájának, köszönetének. A meghirdetett süteményküldés céljára sokan hoztak saját készítésű finomságokat, melyeket két alkalommal gyűjtöttünk össze, és továbbítottuk a Covid-ellátásban „nyakig” elmerült Dél-Pesti Centrumkórház dolgozói számára. Orvosok, ápolók, asszisztensek, adminisztrátorok és katonák fogadtak minket. A nagy sürgés-forgás közepette jóleső meglepetést, és nagy örömet szerzett nekik a szeretettel küldött sok finom házi sütemény. Köszönetük tolmácsolását kérték, melyet ezúton adunk át mindazoknak, akik bekapcsolódtak a süti-akcióba, és azoknak is, akik imádkoztak az egészségügyi dolgozókért.

MIÉRT (NE) OLTASSAM BE MAGAM?

Keresztény erkölcsi szempontok a Covid-19 oltással kapcsolatban

Én magam „oltásszkeptikus” vagyok. Úgy általában. A gyerekeimnek is csak a kötelező oltásokat adattam be. Mivel én már októberben átestem a betegségen, és azt viszonylag könnyen viseltem, sokáig úgy gondoltam, hogy nekem már teljesen fölösleges beadatni az oltást. De aztán jött a brit mutáns, és nagyon eldurvult a helyzet. Mikor egy 38 éves jó ismerősömet – akinek semmilyen alapbetegsége nincs – be kellett vinni kórházba, mert olyan kétoldali tüdőgyulladásá lett, hogy elkezdett fulladni, és 6 hétig volt munkaképtelen, akkor regisztráltam.

Azóta csak emberrel beszéltem oltás ügyben, és azzal szembesültem, hogy van néhány érv, ami miatt nagyon sok ember úgy dönt, hogy ő bizony nem adatja be. Ehhez joga van mindenkinek, de szeretnék néhány erkölcsi megfontolást a kedves olvasók figyelmébe ajánlani.

Az egyik leggyakoribb érv: túl gyorsan fejlesztették ki, nem lehet tudni, hogy hosszú távon mit okoz. Én nem vagyok orvos, csak a józan paraszti eszemre tudok hagyatkozni. De pl. influenza oltásból is minden évben „újat” csinálnak, és ezen senki nem csodálkozik. Ezen felül ez a járvány az egész bolygón olyan méretű károkat okozott, hogy irdatlan mennyiségű pénzt és rengeteg tudóst állítottak a vakcinakutatás-fejlesztés szolgálatába annak érdekében, hogy minél előbb meglegyen. Megmondom őszintén, hogy én inkább lassúnak tartottam, mint túl gyorsnak az oltások engedélyezését. De éppen azért volt olyan lassú, mert rengeteg kísérlet zajlott pont a biztonság miatt...

Ezzel együtt tisztában vagyok vele, hogy lehetnek hosszú távon kockázatok és mellékhatások, de ezek meglehetősen esetlegesek, és eltörpülnek a Covid-19 fertőzés kockázatai mellett. Ezt most már biztosan látjuk. Amíg „csak” az eredeti kínai vírus volt forgalomban, addig a nem idős és nem beteg emberek nagyjából megnyugodhattak, hogy túl fogják élni, de ez már sajnos rég a múlté. Mindannyian hallottunk olyan eseteket, amikor olyasvalaki halt meg, aki semmilyen alapbetegséggel nem küzdött, és ráadásul fiatal is volt. Nem véletlen, hogy létrehozták a Covid-árvák megsegítésére szolgáló alapítványt: 800 kiskorú van csak Magyarországon, aki elvesztette egyik vagy mindkét szülőjét a betegségben. És ezek mind fiatalok vagy középkorúak voltak.

Ezzel együtt vannak, akik annyira bíznak a saját életerejükben, hogy úgy gondolják, inkább megreszkírozzák, hogy átessenek a betegségen. Ez könnyen lehet, hogy megvalósítja a vakmerő bizakodás vétkét, ami a Szentlélek elleni bűn... Ezen felül ne felejtjük el, hogy ebben az esetben nem csak a saját bőrünket vesszük a vásárra! Ha valaki megfertőződik, akkor nagyon valószínű, hogy több embernek át fogja adni a vírust, akik szintén több embernek stb. Ezek között előbb-utóbb biztosan lesz olyan, aki meghal, vagy olyan kismama, aki emiatt károsodott újszülöttet hoz a világra, vagy olyan ember, aki egész életében a post covid tünetekkel fog küzdeni, mert olyan elváltozásokat okozott nála... Ezekért végső soron az az ember lesz a felelős, akitől elindult a láncreakció, pedig

megelőzhette volna, hogy mindez bekövetkezzen! Tehát itt végső soron a saját egészségünk esetleges kismértékű romlása áll szemben (amit lehetséges, hogy hosszú távon az oltás számlájára írhatunk) más emberek súlyos egészségkárosodásával, illetve halálával. És ugye, senkinek sincs nagyobb szeretete annál, mint aki életét adja barátaiért...

Aztán vannak, akik az egészséget elbagatelizálják, mondván például, hogy az influenzában is meghaltak ennyien, mégsem csinálta senki ezt a „cirkuszt”. Ez az állítás egyszerűen nem igaz, tessék utánanézni, sokkal többen haltak meg covidban, mint influenzában! Erre azt mondják, hogy persze, mert mindenkit covid áldozatnak könyvelnek el, akinél kimutatják a vírust, akkor is, ha autóbalesetben halt meg.

Erre megint csak egy saját tapasztalattal tudok reagálni: 28 éve járok temetésekre kántorként szolgálni, de soha ennyi temetés nem volt, mint az utóbbi hónapokban. A krematóriumok 2 hónapos előjegyzéssel dolgoznak, a temetőkről nem is beszélve!

És gondoljunk bele, hogy influenzajárvány idején senki nem hord maszkot, nem fertőtlenít, nem maradnak el a tömegrendezvények, az emberek betegen is bemennek dolgozni, vagy elviszik a gyerekeket a közösségekbe. Ha most a koronavírus idején ugyanez a forgatókönyv lett volna, vagyis, hogy semmilyen korlátozás nincs, akkor nem ennyi beteg lenne, hanem nagyszámúval több, és akkor az egészségügy úgy összeroppant volna, hogy a bevezetöben említett 38 éves barátom sem lenne már az élök sorában, mert nem jutott volna neki légzéstámogatás. Ergo a halottak száma nem 3% körül lenne, hanem mondjuk 30%. És ez a 30 egy sokkal nagyobb szám 30 százaléka lenne. Arról nem is beszélve, hogy ha olyan szinten elterjedt volna a betegség, hogy nem tudják biztosítani a tömegköz-

lekedést, vagy nem lenne a boltokban elég ember, aki kiszolgál, vagy az áram-, víz-, gázellátásban dolgozók esnének ki olyan számban, hogy nem működőképes a rendszer, akkor lényesen nagyobb „cirkusz” és komfortcsökkenés lehetett volna!

Végül vannak, akik az egész mögött összeesküvést sejtnek. Attól félnek, hogy az oltással szándékosan beadnak valami olyat, ami majd nagy bajt fog okozni. Nekik csak azt tudom mondani, hogy nem hinném, hogy a magyar gyógyszerészeti hatóság laboratóriumi vizsgálatai ne vennének észre ilyesmit. Azt meg pláne nem tudom elhinni, hogy direkt népirtás lenne a cél, hiszen folyamatosan a népesség növekedést ösztönző támogatásokra fordítanak igen jelentős pénzeket. Úgy alapvetően: ha ennyire nem bízunk a hatóságokban sem, akkor legjobb, ha ki se tesszük a lábunkat az utcára, mert nem lehetünk biztosak semmi felől. Nem tudhatjuk például, hogy az autónkba valóban azt az üzemanyagot töltöttük-e a legutóbbi tankolásakor, amit gondolunk, vagy mondjuk a kenyeret nem arzénózzák-e, és még lehetne sorolni, de szerintem nem érdemes...

Továbbá azt is ajánlatos megfontolni, hogy ha nem kérjük az oltást, akkor egy sor helyre nem fogunk tudni bejutni, mert védettségi igazolványhoz kötött. Ezt becsületesen fogjuk vállalni, vagy pedig azon járattjuk az eszünket, hogy hogyan vegyük rá az orvost, hogy adjon nekünk hamis igazolványt, ami ugyebár az okirathamisítás minősített esete; vagy hogy hogyan tudjuk elintézni, hogy feketén bemehessünk olyan helyekre, ahová nem lenne szabad. Ezekben az esetekben nem csak mi magunk követnénk el bűnt, hanem egyúttal másokat is bűnre csábítanánk! Ezeket az „ötleteket” nem én találtam ki, hanem magukat keresztény embernek vallók szájából hallottam! Könyörgöm, ha mi keresztények így ál-

lunk a törvényisztelettel, akkor mit várunk a nem hívóktól?

Beszélhetnénk a karantén kötelezettségéről is. Ha nem vagyunk beoltva, akkor akár saját, akár kontakt személyek betegsége miatt lehet, hogy sokszor karanténba kell majd vonulnunk. Ezt is vállaljuk, vagy majd ez alól is kibújunk, ami már teljesen egyértelműen mások testi épségének veszélyeztetése?

A végére hagytam talán a legégetőbb szempontot, de ennek mérlegeléséhez, szükség van egy kis empátiára. Próbáljuk magunkat beleképzelni a Covid-osztályokon dolgozók helyébe! Hosszú hónapok óta emberfeletti erőfeszítéseket tesznek azért, hogy minél több embert megmentsenek. És melléjük nyugodtan odatehetjük az összes családtagjukat, mert ettől a helyzettől ők is nagyon szenvednek! Jó ideje nem volt számukra „használható” módon anyjuk-apjuk, mert annyira fáradtan ment haza, éppen csak annyira, hogy egy kicsit kipihenje magát. Sokan közülük a lakóhelyüktől távolra vezényelve kénytelenek a hivatásukat teljesíteni.

Mindeközben rengeteg ember van, akinek a gyógykezelését el kellett halasztani, mert szinte minden felszabadítható ágyat covidos betegek foglaltak el. Tehát, ha enyhül a járvány okozta nyomás, akkor sem lélegzhetnek föl az egészségügyi dolgozók, hiszen ott sorakoznak a várólistán az emberek, akikkel hónapok óta nem tudtak foglalkozni, plusz még lesz egy sereg poszt covid tünetegyüttessel küzdő ember, akiknek a teljes gyógyulása jelenleg, még sok-sok kérdőjellel tűzdelt történet. Nincs bevett protokoll, nincsenek jól bevált módszerek, igazából még csak most kutatják, hogy mit lehet velük kezdeni. Engedtessek meg, hogy ezúton is megköszönjem minden egészségügyi dolgozónak a példaértékű helytállását! A magyar egészségügy bebizonyította, hogy

nincs szégyenkezni valója nemzetközi összehasonlításban sem!

Az most már teljesen egyértelműen látszik a számokból, hogy az oltás le tudja győzni a járványt. Csak az a kérdés, hogy minnyian felvesszük-e a „páncélunkat”, ami megvéd a fertőzéstől. Abban minden szakértő egyetért, hogy még a 90%-os átoltottság sem fogja megvédeni a maradék 10%-ot. Mivel ezek az új mutánsok rendkívüli módon fertőzőek, teljesen biztos, hogy előbb-utóbb mindenki megkapja, aki nincs beoltva. De mire mindenki átesik az még sok idő lesz. Érdemes meggondolni, hogy addig szeretnénk-e pl. a nyári melegben is állandóan maszkot hordani, meg az összes kellemetlenséggel együtt élni, vagy jobb, ha minél előbb elfelejtjük ezt az egész járványt, és az egészségügy is lélegzethez tud jutni, és idővel minden helyreáll a kórházakban is?

Még egy „apróság”: a világ legtöbb országában csak álmódnak arról, hogy olyan mennyiségű vakcinájuk legyen, mint ami nekünk rendelkezésre áll. Hasonló a helyzet az ételmiszer- vagy vízellátottság szempontjából is: a világ számos térségében nincs elég enni- és/vagy innivaló, miközben a szerencsésebb országokban mérhetetlen pazarlás folyik. És ez szintén súlyos bűn! Ne akarjuk a homokba dugni a fejünket azzal, hogy én egyénként nem tehetek semmit, mert úgyis a többség, meg a még gazdagabbak többet pazarolnak stb. Isten előtt mindenki csak a saját fel(elős)égterületéért fog felelni. Csak azzal kell majd elszámolnunk, amit mi magunk megtehattünk volna, de nem tettük meg. De azért igenis számon leszünk kérve! Már csak azért is, mert a döntéseink példaként szolgálnak a körülöttünk élők számára, akár jó, akár rossz irányba, de „húznak”!

Jelen helyzetben mindenki csak a saját maga beoltásával tud segíteni. Megteszük a magunk részét?

V. T. H.

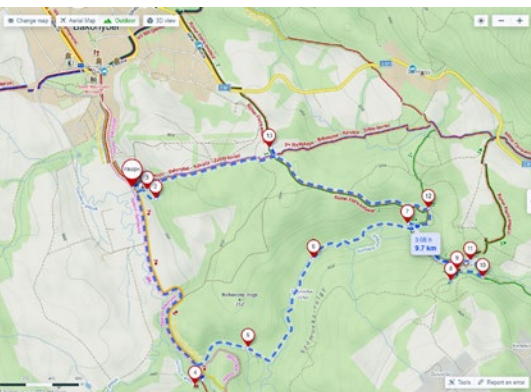
BESZÁMOLÓ HELYETT JAVASLAT

Mivel nem tudunk most közösen, csapatban kirándulni, ezért az az ötlet merült fel bennem, hogy minden Mustármag számban megosztok veletek egy kisebb-nagyobb túrát, amit fel tudtok használni egy következő derűs hétvégi családi kaland megtervezéséhez.

*„Zengő patak völgy, szirtes, katlanos,
szurdukja fentebb tisztásokra bomlik,
a kecske rajtuk kis csapást tapos –
Egy régi völgyhöz mily nagyon hasonlít.”*

(Áprily Lajos)

Már két hónap sincs hátra a bakonyi családi tábor kezdetéig, ezért ma egy „különleges”, kedvcsináló túraajánlót találtam ki. Kapcsolódva a tábor helyszínéhez – Bakonybél

– a tervezett közös kirándulásunk útvo-
nalát szeretném mindenkinek figyelmébe
ajánlani.

Az út összesen kb. 10 km hosszú és mind-
összesen 305 m szintet tartalmaz (a szint és
a táv is menet közben csökkenthető).

Túránkat a Borostyán-kút-tó mellet-
ti parkolóból kezdjük. A hely két magyar
szentnek állít emléket – Szent Günther és
Szent Gellért. A tó mellett találjuk a Szent-
kutat, a tisztelükre emelet kis kápolnát,
a remeték helyét jelző sziklában egy Mária

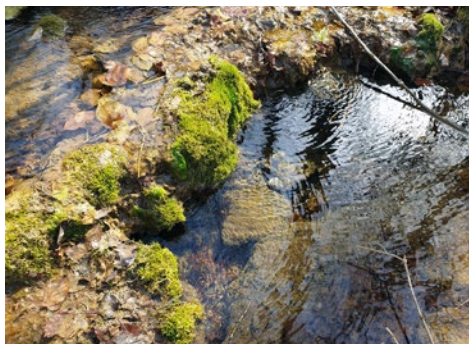

szobrot, illetve a kis dombon felvezető kál-
váriát. Nem árulok el túl nagy titkot azzal,
hogy a közös táborozás során itt is fogunk
misézni majd! A **P■** jelzésen indulunk déli
irányba, a kanyargó Gerence-patak mellett,
a bakonyi dombok között vezet a *Dornyai
Béla emléktűt* minket. A Hegyeskőig ezt kö-
vetjük. Mielőtt élesen balra kanyarodunk,
követve a patak folyását a Szömörke-völgy-
be (ez jelenleg nem jelzett turistaút), érde-
mes kis kitérőt tenni a közeli monumen-
tális sziklaképződmények megtekintése
miatt. Fokozottan védett területre érünk. ►

▶ Színpompás „virágszőnyegek” – tavasszal a hóvirág, medvehagyma, keltike, tüdőfű, vörös acsalapú, szellőrózsa, boglárka, nyáron tubánliliom, turbolya, harangvirág – között és a tovább kanyargó Gerence mellett indulunk tovább.

Elhaladunk egy újabb táborhely (Csöpögő-kút) mellett, többször átkelünk a patak felett és káprázatos réteken átkelve érjük el a környék és hazánk egyik legkülönlegesebb szurdokát, a Kertes-kői-szurdokot (**Z sáv**). Az út hatalmas sziklák közé érkezik és itt érdemes hosszabb időt hagyni a látnivalók megtekintésére. Aki nem kíván 30-40 méter magas sziklák tetejére felmászni, annak a szurdok is kínál temérdek érdekes látnivalót. Az egész mindössze 350 méter hosszú, de megér minden fáradságot. Akiknek pedig még van kedvük és erejük, megtekinthetik a sziklák tetején a Judit-forrást, a mésztufa lépcsőket, az Oltár-követ is (**Z●** és **ZΔ**). Innen néhány perces sétával, visszafelé indulva találjuk egy kiépített pihenő mellett a Bányász-kutat majd a hegyoldalban felfelé haladva, a (**Z sáv**) jelzést követve

(Rómer Flóris-emplékút) haladunk. Gyönyörű bükkös erdőben nemsokára a Bakonybél feletti Csúcs-hegy kilátópontjához érünk, ahonnan csodálatos panoráma nyílik a település felett a Magas-Bakony irányába. Eddig tartott az emelkedő, innen a **P+** jelzés kalauzol minket vissza a tó mellé.

Remélem sikerült az érdeklődéseket felkelteni, július végén majd személyesen, minél többetekkel közösen is bejárjuk a Bakony eme igazán egyedülálló részét. Addig is kiránduljatok sokat és vigyázzatok Magatokra, egymásra!

V. Zs.

Karinthy Frigyes: Levél

Az 1920. június 4-én aláírt trianoni békeszerződést követően Kosztolányi Dezső szerkesztett egy könyvet „Vérző Magyarország – Magyar írók Magyarország területéért” címmel, ebben jelent meg ez a levél, mellyel a Nemzeti Összetartozás Napjára emlékezünk.

Édes kicsi fiam, te még nem tudsz olvasni, neked nyugodtan írhatok és szabadon és őszintén – hozzád beszélve és mégis magamhoz – valamiről, amiről soha nem beszéltem, amit magamnak sem vallottam be soha, aminek a nevét soha ki nem mondtam. Most, ezen a furcsa nyáron, mely úgy hat rám, mint borzongó, kényelmetlen ébredés egy tarka és bolondos álom után, először válik tudatossá bennem, hogy egész életemben kerültem ezt a szót... Íme, erőlködöm, és nem tudom kimondani most se, különös szemérem fog el, nem tudom legyőzni; pedig nem volnék éppen zárdaszűz, se vénkisasszony – névén szoktam nevezni, nemcsak a gyermeket, de ama boldog és áldott bölcsőt is, ahonnan származik. Megpróbálom megmondani, mi az, amit érzek, akkor talán nem kell kimondani; úgy-e?

Különben ha nem értenéd dadogásomat, útbaigazíthatlak. De fordulj

el, ne nézz a szemembe. Még nem olvastam ezt a könyvet, amiben levelem meg fog jelenni: de úgy gondolom, ama szót megtalálod benne többször is – hiszen arról szól a könyv, amit ez a szó jelent. És megtalálod régi versekben és széles szólamokban, amik most újra élni kezdenek, én még akkor ismerem őket, mikor egy időre halottaknak tetszettek, üresen, furcsán kongottak a fülemben, nem értettem őket, vállat vontam. Igen, valamiről beszéltek ezek a versek, és szóltak valamiről, amiről tudtam, hogy *van*, mint ahogy van kéz és láb, különösen hatott rám, hogy emlegetik, mintha valaki minden lélegzetvételnél megnevezné a láthatatlan elemet, mely tüdejébe nyomul. Iskolai ünnepélyeken, tavasszal kiáltották hangosan: azt mondták nekem, hogy szeressem, kötelességem szeretni. Mintha azt mondták volna, hogy szeressem a kezemet és a lábamat. Dac fo- ►

gott el és furcsa makacsság: – hogyan lehetne *kötelességem*, hogy magamat szeressem, így szóltam magamban, holott én nem vagyok megelégedve magammal, holott én több és jobb szeretnék lenni, mint ami vagyok – holott én gúnyolom és dorgálom magamat? S mert a földön járok, ne fordítsam szememet a csillagos ég felé, melynek nincsenek határai, csak horizontja van? S mert nem tudok ellenni étel és ital nélkül, tegyem meg istenemmé az ételt és italt? S mert nem tudok szólani másképpen, csak így, ne hallgassam meg azt, aki másképpen szól? S ha erőt adott nekem a föld, amelyből vért szíttam magamba anyám emlőin át – ezt az erőt csodáljam a munka helyett, melyet végrehajtok vele? Dac fogott el és makacsság: embernek neveztem magam – azt kerestem, ami bennem hasonlatos másféle emberekkel s nem azt, ami különbözik. Világpolgárnak neveztem magam – léleknek neveztem magam, mely rokon lelket keres, akárhol itt e földön, s ha kell, a pokolban is.

És nem mondtam ki azt a szót. De ha házat építettek valahol Pesten vagy Fogarason, vagy Szolnokon, vagy Kolozsvárott, megálltam előtte, és úgy néztem, mintha az én házamat építenék. És ha virágot láttam nyílni a pilisi hegyekben vagy a Kárpátokban, tudtam, hogy a virág nekem nyílt. És ha idegen emberrel beszéltem, és az idegen ember dicsérte a Lánchidat és

a Dunát és az aggteleki cseppkőbarlangot és a dobsinai jégbarlangot és a Vaskaput és a Balaton vizét – akkor lesütöttem a szemem és zavarba jöttem, mintha engem dicsérne. És mikor Berlinben jártam, úgy csodálkoztam és nevettem magamban azon, hogy ezek itt járkálnak és házakat építenek, mint aki álmában tudja, hogy álmodik, és amit lát, nem valóság, álmokkép csak, tündérmese, játék. Játék háznak éreztem az idegen házat – csak játszották az emberek, hogy ezt ők komolyan veszik –, és mikor a vendéglőben fizettem, elámultam, hogy elfogadják tőlem a játék pénzt, amit kezembe nyomtak, mikor átléptem a magyar határt. És lelkem mélyén soha nem hittem el, hogy ők komolyan mondják: hélas! és alas! és wehe! és ahimé! – mikor jaj-t kell mondaniok –, és arra gondoltam, hogy haláluk percében ők is jajt mondanak majd, mint én. A megfogható ismerős valóság ott kezdődött nekem, ahol átléptem a határt – ha életemben először jártam is arra, ahol átléptem.

De nem mondtam ki azt a szót soha. És most már nem is tudom kimondani, csak ennyit: valami fáj, ami nincs. Valamikor hallani fogsz majd az életnek egy fájdalmas csodájáról – arról, hogy akinek levágták a kezét és a lábát, sokáig érzi még sajogni az ujjakat, amik nincsenek. Ha ezt hallod majd: Kolozsvár, és ezt: Erdély, és ezt: Kárpátok – meg fogod tudni, mire gondoltam.

HÁZI PRAKTIKÁK

Faluhelyen még ma is a június a csirkevagások ideje. Persze ahhoz először csirkefogónak 😊 kell lenni!

Ahogy disznóvágáskor szinte minden porcikáját felhasználták szegény párának, úgy tettek, tesznek a baromfival is. A csirkemellből általában rántott hús készül. Most az édesanyámtól tanult, nagyon egyszerű és könnyű étel kerül terítékre.

RAKOTT CSIRKEMELL

Hozzávalók 4–6 főre: 2 egész filézett, bőr nélküli csirkemell, 4 nagy fej hagyma, 3-4 alma, füstölt kenyérszalonna, bors, só, morzsolt majoranna ízlés szerint.

A jénai vagy tepsi aljára vékony szalonnaszeleteket fektetünk. Erre kerül egy sor szeletelt csirkemell, amit enyhén sózunk, ízlés szerint borssal és majorannával meghintünk. Karikákra vágott hagymával, majd felszeletelt almával beterítjük. Folytatjuk

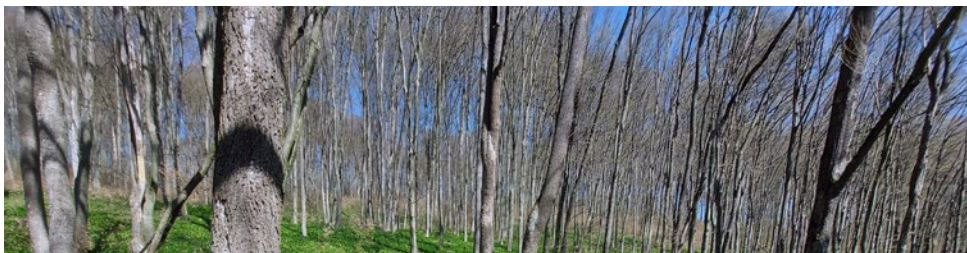

a sort szalonnával és a többi hozzávalóval. A tetejét szalonnával zárjuk. Fél bögre vizet aláöntünk és alufóliával lefedjük. 200 fokon kezdjük párolni, majd amikor kezd pirulni a szalonna levesszük az alufóliát és tovább sütjük.

Krumplipürével, párolt rizsszel kínáljuk.

Nagyon szép nyarat és jó étvágyat kívánva:
K. L. M.

HIRDETÉSEINK

LITURGIKUS ESEMÉNYEK

■ **június 11. péntek:** Jézus Szentséges Szíve főünnep – 18:40 órakor énekeljük a Jézus szíve-litániát, majd 19 órától szentmise lesz;

■ **június 13. vasárnap:** a 9:30 órai szentmise bérmálás lesz templomunkban;

■ **június 27. vasárnap:** a 9:30 órai szentmise e hónapban temetett halottainkért imádkozunk;

■ **június 28. hétfő:** szentségimádási nap 8–21 óráig;

■ **július 2. péntek:** elsőpéntek, ami egyben Sárlos Boldogasszony ünnepe is, 19 órától szentmise lesz;

■ **július 13. kedd:** a fatimai vándorszobor a mi templomunkba érkezik; 18:15 órától rózsafűzér, majd 19 órakor szentmise lesz;

■ **június 25. vasárnap:** a 9:30 órai szentmise e hónapban temetett halottainkért imádkozunk;

■ **július 26. hétfő:** szentségimádási nap 8–21 óráig;

■ **augusztus 1. vasárnap:** az egyházmegyei szentségimádási nap a mi templomunkban lesz;

■ **augusztus 6. péntek:** elsőpéntek elsőpéntek és Urunk Színeváltozásának ünnepe, 19 órától szentmisét tartunk Jézus szíve tiszteletére;

■ **augusztus 15. vasárnap:** Szűz Mária mennybe vétele, Nagyboldogasszony főünnep (parancsolt ünnep). Szentmisék a megszokott vasárnapi rendben 7:30, 9:30 és 18 órakor lesznek.

■ **augusztus 20. péntek:** Szent István király főünnep, templomunk szentelésének 83. évfordulója. Ünnepi szentmise 10 órakor lesz.

HIRDETÉSEK

■ **Az idei táboraink helyszínei és időpontjai:**

• **Családi tábor:** Bakonybél, július 22–25.

• **Ifi tábor:** Csákvár, július 29–augusztus 1.

• **Általános iskolás gyerek tábor:** Vál, augusztus 2–5.

ANYAKÖNYVI ADATOK

HÁZASSÁGOT KÖTÖTTEK

☞ **Antalfia Barnabás és Gál Barbara**
– 2021. június 4.

KERESZTELŐ

☞ **Kollányi Levente László**
születési év: 2020
keresztelés ideje: 2021. május 16.

MUSTÁRMAG

a Szent István Király Plébánia lapja,
alapítva 1992-ben, újraindítva 2007 decemberében

Jelen lapszámunk munkatársai:

Fr. Mahimai Raj Anthony,
Barczikay Dóra (B. D.), Derzsi-Pap Csilla (D-P. Cs.), Knábné Lakatos
Marianna (K. L. M.), Némethné Kiss Erika (N. K. E.), Vadas Tamásné
Hajnalka (V. T. H.), Viola Zsolt (V. Zs.)

Fotók:

Knábné Lakatos Marianna, Viola Eszter és Viola Zsolt

A plébánia, illetve a szerkesztőség elérhetőségei:

Cím: 1185 Budapest, Tátrafüred tér 15. • Telefon: 292-1407

e-mail: szemere.mustarmag@gmail.com

www.szemere-plebania.hu

A következő Mustármag augusztus 20-án jelenik meg.